

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 45. Epistola S. Leonis ad Episcopos Concilii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. Calcedonensis Fidem Nicænam confir-
A. C. 453. maffe, eorumque animos adversus Schis-

maticorum calumnias praemuniret. Huic
 epistolæ Juvenalis Jerosolymitanus, Ire-
 næus Cæsariensis, Paulus Paralensis, om-
 nesque ex tribus Palæstinæ Regionibus
 Episcopi, subscripserunt. Ad hoc Con-
 cilium Imperator Marcianus epistolam
ibid. c. 15. dedit, in qua fidem suam confitetur, hor-
 taturque Episcopos, ut populos, & præ-
 fertim Monachos, Theodosii mendaciis
 seductos, ad saniora consilia reducant.
 Significat etiam, quod ad Episcopum Ma-
 carium, Abbates, & Monachos montis
 Sina, quo Theodosius secesserat, litteras
 det, quibus flagitia hominis manifestaret,
 & ut ab ejus malis artibus caveant, mo-
 neret.

§. XLV.

*Epistola S. Leonis ad Concilii Epis-
 copos.*

Leo ep. 88. Schismatici in vulgus spargebant, Con-
89. 90. cilium Calcedonense S. Leoni non
 probari; veri speciem dabat, quod Ca-
 nonem, Episcopo Constantinopolitano
 faventem, non recepisset. Equidem
 epistola S. Leonis, ad Anatolium data,
 eos contrarium edocere facile potuisset;
 sed hanc Anatolius solerter premebat,
 imo fuere, qui ipsum vulgatæ calumniæ
 Auctorem edicerent. Cumque jam multi
 de

de S. Leonis consensu dubitarent, eundem Marcianus Imperator per litteras hortatus est, ut Mentem suam clare explicaret, & omnem cavillandi materiam tolleret. Ipse quidem existimabat, nullum dubitandi locum esse relictum, postquam in epistola sua ad Flavianum ante Concilium datam, rursusque in illis, quas post Concilii celebrationem ad Imperatorem, Imperatricem, & Anatolium dederat, quid sentiret, luculentissime aperuisset, nihilominus ut Imperatoris voluntati obtemperaret, alteram scripsit epistolam, ad omnes Episcopos, qui Concilio Calcedonensi interfuerant, directam, in qua affirmat, omnia sibi probari, quæ de Fide decreta fuissent, omnesque illos, qui errores Nestorii, Eutychis, & Dioscori defendere ausuri essent, ab Ecclesiæ Communionem excludendos; simul vero edicit, se Canones Nicænos sanctissime observare, & Ambitioni resistere, quodcumque illa Concilium sibi favere jactaret, idque ex eo satis patere, quod Episcopi Constantinopolitani molitionibus constantissime se opponeret. Hæc epistola duodecimo Kalendas Aprilis, Opilione Consule, seu 21. Martii, anno 453. data.

S. Leo simul ad Imperatorem Marcianum, & Pulcheriam Augustam, tunc adhuc in vivis agentem, scripsit; gratias

Hist. Eccles. Tom. VI.

Y y

tias

Sæculum V.
A. C. 453.

ep. 87. al. 61.

*ep. 89. 90.
al. 50. 60.*

Sæculum V. A. C. 453. tias agit, quod ipsis curæ fuisset, Monachos in Palæstina per viam lenitatis ad meliora reducere.

Rursus, ad Julianum Coanum hac super re litteris datis, dicit: (dum de injuria, Aetio Presbytero illata, loquitur) *istud, cum res ita se habeant, modo tolerandum est, ne virilis gravitatis limites transgredi videar. Tanta est Anatolii in superbis votis pertinacia, ut ab Episcopis Illyrici consensum postulerit. Non scribam ei, etsi suadeas, vi-deo enim, quod voluntatem se emendandi non habeat.*

ep. 88. In eadem epistola S. Leo significat, sibi ab Imperatore secreto mandatum, ut Imperatrici Eudociæ scriberet. Scripsit

c. 5. etiam 25. Junii; hortatur, ut aberrantes Palæstinæ Monachos revocaret, doceretque, ab Ecclesia Catholica æque errores

c. 3. Nestorii, ac Euty-chis damnari. Ad eosdem Monachos quoque scripsit; corruptam epistolæ suæ versionem ipsis erro-

ep. 96. al. 66. ris occasionem fuisse, dicit; tum longius de Materia Incarnationis differit, & postquam hos Monachos, quorum plerique oppido rudes erant, hominum insolentiam acriter exprobrat, & exhortatur, ut errata emendent. Non ex ulla alia epistola magis apparet, quanta dicendi vi S. Leo polluerit.

ep. 97. al. 83. In duabus aliis epistolis ejusdem anni dicit, Monachorum non esse, fidem prædicare.

dicare. In epistola ad Julianum Coanum Sæculum V. A. C. 453.
 hæc habet: *sicut Cæsareæ Potestati com-
 petit, tumultus, & Seditioes summo ri-
 gore reprimere, ita etiam Auctoritatis
 Sacerdotalis proprium est, Monachis de
 Fide prædicandi libertatem adimere, &
 cavere, ne, quod Episcoporum officium est,
 sibi arrogent.* Ad Maximum Antioche- ep. 92. al. 62.
c. 6.
 num hæc scribit: *ad id quoque sollicite
 attendas, ne, illis exceptis, qui Sacerdotio
 funguntur, quisquam alios docere præsu-
 mat, sive Monachus sit, sive Laicus, qui sibi
 ipsi doctus videatur. In omnibus per uni-
 versam Ecclesiam ordo servetur, & unum-
 quodque membrum munere suo contentam* ep. 93. al. 63.
c. 6.
sit. Eadem in epistola ad Theodoretum
 repetit. Talia scribendi ansam de-
 derant Monachi, Eutythis Sectatores,
 & præsertim quidam, cui nomen Geor-
 gius, qui, permittente Thalassio, Episco-
 po Cæsariensi, scribendi, & prædicandi
 Auctoritatem sibi usurpabat. ep. 91.

§. XLVI.

*Epistolæ ad Maximum Antiochenum,
 & Theodoretum.*

Maximus Antiochenus ad S. Leonem
 scripserat, Mariano Presbytero, &
 Olympio Diacono epistolam ferentibus.
 Ex ea compererat, multos adhuc in
 Oriente Nestorianos, Eutychianosque re-
 periri, qui se invicem anathematizarent.